

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

Наукова бібліотека
Одеського університету
Ім. І. І. Мечникова

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМИТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА
ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

№ 39 (1652).

12 ГРУДНЯ 1986 РОКУ.

Ціна 2 коп.

Рішення ХVІІ з'їзду КПРС — в життя!

Перебудова: співдружність науки і практики

Місцеві Ради і юристи ОДУ

6 грудня ц. р. в Одесі про-
ведені науково-практична
конференція «ХVІІ з'їзд
КПРС про підвищення ролі
місцевих Рад народних депу-
татів в державно-правовому і
господарському будівництві». Конференція була організована виконкомом Одеської обласної Ради народних депутатів і Одесським держуніверситетом. Учасники конференції обговорили проблеми партійного керівництва місцевими Радами, забезпечення ними комплексного розвитку регіону, фінансово-кредитного впливу на вирішення цього завдання, взаємодії Рад з організаціями вищого підпорядкування, які знаходяться на території тієї чи іншої Ради. Окремо обговорювались питання удосконалення внутрішніх організаційної роботи, стилю і методів діяльності апарату Рад в умовах розвитку соціалістичного самоврядування, підвищення рівня організації роботи місцевих Рад, демократизації процесу вироблення і прийняття управлінських рішень місцевими Радами та інші.

Важливою умовою підвищення ролі і посилення відповідальності Рад є партійний підхід до підбору, виховання і розстановки кадрів радянських працівників, поліпшення в цілому кадрової обстановки в системі місцевих Рад. В цьому відношенні плідними є договірні стосунки, які склались між виконкомом Одеської обласної Ради і університетом (виконавець — кафедра державного і адміністративного права, зав. кафедрою професор М. П. Орзіх).

Договір передбачає з боку ОДУ: теоретичні дослідження

з проблем удосконалення державного апарату і державного управління та розвиток їх демократичних засад, науково-практичну допомогу в удосконаленні організаційно-правових норм і методів радянської роботи, цільову підготовку молодих спеціалістів з державно-правової спеціалізації для роботи в апараті місцевих Рад народних депутатів, участь в підготовці і підвищенні кваліфікації кадрів радянських працівників, депутатського складу Одеської області.

В доповіді професора М. П. Орзіха «Програма КПРС про матеріалізацію наукових ідей і підвищення науковісності діяльності місцевих Рад народних депутатів» відзначалось, зокрема, що всі сучасні завдання радянського будівництва не можуть бути вирішенні без взаємодії з наукою і в цьому плані потрібен крутій перелом в бік посилення науковісності. Доповідь наводив переконливі цифри і факти, які підтверджують цю думку.

Не можна скупитись на витрати для наукових розробок в галузі удосконалення державного механізму. Такі витрати себе виправдають повністю. На кафедрі державного і адміністративного права ОДУ, наприклад, на 1 карбованець витрат на наукові дослідження одержано економічний ефект 2,3 карбованця. Тобто, цей підрозділ живе не за рахунок держави.

Нормативно-правова база вимагає удосконалення тим більше, що п'ята частина існуючих нині правових норм — бездіяльна, це норми-мерці. Вчені ОДУ передали місцевим Радам чимало своїх

розробок і рекомендацій для поліпшення рівня нормативно-правового законодавства, однак вони не завжди впроваджуються в практику.

Останнім часом захищено 30 дисертацій в галузі радянського будівництва. Це, зрозуміло, добре, але як же осмислити той факт, що 700 (!) пропозицій, які містяться в цих дисертаціях, не пройшли навіть експертної оцінки. Подібна практика повинна викорінюватись.

Договір про творче співробітництво між виконкомом і ОДУ — це договір науки і практики, сказав на закінченні М. П. Орзіх. Промовець закликав всіх присутніх на конференції делегатів до співробітництва з науковими закладами, підкреслив що вчені ОДУ завжди підуть назустріч радянським працівникам, підготувати спеціалістів для конкретних підрозділів, дадуть необхідні рекомендації з питань державно-правового будівництва. «Ми хочемо, — підкреслив доповідач, — щоб в Раді прийшли не просто грамотні спеціалісти, а люди, які зможуть підвищити науковісність їх діяльності».

На конференції виступили партійні і радянські працівники, депутати місцевих Рад, вчені ОДУ, працівники органів юстиції.

Конференція прийняла практичні рекомендації, покликані сприяти підвищенню ролі Рад народних депутатів у справі прискорення соціально-економічного розвитку країни в світлі рішень ХVІІ з'їзду КПРС, досягнення якісно нового стану радянського суспільства.

Ю. ВИНОГРАДОВ.

ТВОЯ ДРУГА ПРОФЕСІЯ

Почався новий навчальний рік на факультеті громадських професій. Відкривається він заняттям на відділенні журналістики, яке протягом багатьох років привертає увагу великої кількості студентів. Керує цим відділенням ректор народного університету робкорів Михайло Семенович Едельман.

Серед відділень, які користуються найбільшою популярністю серед студентів, можна назвати школу молодого лектора, відділення контролю, бібліотекарів, гідів-перекладачів, керівників радянських свят і обрядів, організаторів пionersкої роботи. Особливе місце в роботі ФГП займають

відділення спорторганізаторів і організаторів військово-патріотичного виховання ДТСААФ, які допомагають студентам набути необхідних військово-спортивних спеціальностей: аквалангістів, парашутистів, тренерів-інструкторів з стрільби, туризму, автосправи.

Відділення комсомольських пропагандистів, яким керує секретар комітету комсомолу ОДУ Людмила Микитась, об'єднує комсомольський актив всіх факультетів.

В цьому році відкрилось ще одне відділення — психологічної підготовки. Робота на факультеті набирає темпів. Однак, розмовляючи з першокур-

никами, ми з'ясували, що більшість з них недостатньо добре розуміє, що ж реально дає студенту навчання на ФГП. Багато хто вважає, що це всього лише одна з форм необхідної роботи для одержання заліку з СПП.

Справа в тому, що залік з СПП — це не самоціль, не причина існування ФГП. Факультет громадських професій — це реальні можливості одержати ще одну освіту і професію без відризу від основного навчання. Математик, який грамотно і цікаво викладає свою позицію в газеті, біолог, який вміє кваліфіковано провести комсомольські збори, написати протокол і вирішити організаційні питання; філолог, який вільно орі-

[Закінчення на 2-ій стор.].

Сьогодні
в номері:

* Чи в пошані в університеті критика і самокритика? Міра вимогливості і міра відповідальності повинні стати основними критеріями в нашій роботі. [Читайте «Відкритий лист професора В. М. Тоцького редактору газети «За наукові кадри» і відповідь на нього].

2 стор.

* Студентські роздуми про перебудову і самоврядування. «За», і «Проти» колективного договору.

1, 3 стор.

* Студклуб оголосив огляд-конкурс, присвячений 70-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

4 стор.

ДЕЛЕГАТ

Делегат міської звітно-виборної комсомольської конференції Олена Чумакова — студентка III курсу російського відділення філфаку. Дівчина активно займається громадською роботою, вона — комсорг курсу, бере участь в студентському театрі мініатюр.

Олена і її однокурсники товаришує зі студентами з Німецької Демократичної Республіки, які також навчаються на філологічному факультеті. Дівчата допомагають їм якожа краще оволодіти російською мовою, більше узнати про нашу країну, часто запрошують німецьких друзів до себе в гості, знайомлять їх з нашим побутом, частують українським борщем.

Зарах Олена з подругами готується до зимової сесії. То ж побажаємо їм успіхів на екзаменах.

К. ТАНЄВА

Фото Є. КРАСНОПОЛЬСЬКОГО.

СТУДЕНТСЬКІ РОЗДУМИ...

«От сесии до сесии живут студенты весело...» Ось і на-ближається пора, коли сесія, як кажуть, наступає на п'яте. Підсумки рейдів КП та УВК філологічного факультету свідчать про те, що лише дві третини студентів регулярно відвідують заняття, усвідомлюючи потребу зустріти сесію у всеозброєнні. Решта, мабуть, тішиться надією, буцімо вони зуміють озбрітися знаннями за 2–3 передекзаменаційні доби.

Особливо успішно пропускають заняття студенти старших курсів. Гадаємо, вони вже завчасно освоюють скорочен-

ня лекційних годин, які очікуються у вищій школі. Звернемося до фактів. 29 листопада на першій парі (III курс українського відділення) були присутні 44 студента, інші десь загубилися. На I курсі російського відділення в той же час не було 25 студентів. На практичних заняттях в групах з 10 студентів були присутні лише 5–6. Окремі студенти з'являються так рідко, що їх обличчя зовсім стерлися в пам'яті однокурсників. Як не намагалися згадати студенти IV курсу російського відді-

[Закінчення на 3-ій стор.].

Що ж то було?

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ РЕДАКТОРУ ГАЗЕТИ
«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»
ТОВ. ЩЕРБАНЮ М. Т.

Прочитавши репліку «Що це було?», надруковану в газеті від 5 грудня, я так і не знайшов відповіді на поставлене в заголовку питання. Дійсно, що ж то було в газеті: офіційна позиція ректорату, парткому та профкому, органом яких газета являється, чи власна думка міфічного М. Успенова, який нічого не зрозумів, а може, й розуміти не хоче?

Зустріч керівників університету з колективом викладачів в період передбудови вищої школи — явище закономірне. Нема готових рецептів, як передбудовувати навчально-виховний процес в Одеському університеті, то ж чи не варто порадитись з колективом? Чи не слід розповісти людям, як керівництво планує втілити ці складні проблеми у життя? Хоч і є певні думки з тактики, тих чи інших питань передбудови, але чи не краще заздалегідь поділитися ними з колективом, вислухати зауваження і поради, щоб потім не помилитися?

Звісно, краще! Саме тому і була проведена та нарада, яка так не сподобалась тов. Успенову М. Читаєш ту «Репліку» — все логано. Перш за все, не було в оголошенні прізвища доповідача. Та тому й не було, що доповіді не було. Була просто розмова, в якій приймав участь кожен бажаючий — хто у вигляді виступу, хто в запитаннях. І тих запитань, принципових, важливих, було немало — не завадила проходода в залі... Але автору «Репліки» до того діла нема, раз не було доповіді і резолюції...

Автор «Репліки» помітив те, що на нараді з'явилися не всі викладачі, з цим погодиться можна, але ж то прийшли кращі, зацікавлені люди — саме вони і потрібні були для наради. Мій виступ був присвячений основним завданням передбудови навчально-виховної роботи в університеті. На суд аудиторії було винесено цілий ряд конкретних пропозицій, як моїх власних, так і рекомендованих досвідом інших. Але не було таких пропозицій, які нав'язувались би викладачам як абсолютна істини. Тому не думав, що мій виступ може сприйматися як «інструктаж», який чомусь так суворо засуджується автором «Репліки». А чому засуджується? Не розумію. Якби то був інструктаж, було б непогано. Це означало б, що всім все зрозуміло, що все продумано і вирішено, але як ще далеко до повної ясності!

На жаль, нічого нового на нараді автор «Репліки» не почув і між рядками заздрить тим, хто на нараду не прийшов. Дивовижна позиція! А нова форма робочого плану з дисципліни? Вона ж викладачами обговорювалась вперше. Невже для тов. Успенова М. це було «загально-відомою істиною»? Та хіба тільки робочий план обговорювався? У виступі секретаря парткому тов. Кондратюка І. І., про який в газеті ні слова, був інший висновок...

Словом, товаришу Щербаню М. Т., дуже незрозуміла мені ота Ваша газетна репліка. І я хочу знати: що ж то все-таки було у газеті: офіційна думка редакції, неофіційна — викладачів, які не бажають передбудови, чи власна позиція міфічного М. Успенова? І як погодити цю думку з численними подяками деканів і викладачів за ту саму нараду, яку автор «Репліки» так осудив? І останнє запитання: чи не вважаєте Ви за необхідне розгорнути в газеті широку принципову дискусію про те, як краще вирішувати основні завдання передбудови в університеті, замість того, щоб публікувати сумнівні думки окремих осіб про нараду, в доцільноті і важливості якої я як проректор не сумніваюсь?

В. ТОЦЬКИЙ,
проректор.

Еще в 1912 году, определяя боевитость и самостоятельность большевистской печати, Владимир Ильич Ленин писал: «...Газета, которая отстает, погибла. Газета должна идти впереди всех...». Думается, это требование актуально и сегодня.

З статті А. Баландіна «И спрос, и помошь», «ПРАВДА» 9 грудня 1986 р.

Міра відповідальності

ШАНОВНИЙ
ВЛАДЛЕНЕ
МИКОЛАЙОВИЧУ!

Відповідаю на Ваш відкритий лист.

Судячи з тону Вашого листа, Вас не тільки зачепила, а й обурила репліка у попредньому номері «ЗНК» під назвою «Що це було?», підписана М. Успеновим (мій псевдонім). Вважаю, що в цій репліці немає нічого ображливої на будь-чиию адресу. І ось чому.

Вже більше року в університеті активно обговорюються проблеми передбудови вищої школи. Між іншим, і в інтерв'ю з Вами, яке було опубліковано в нашій газеті 10 січня цього року, Ви відзначили, що «ректорат, не очікуючи вказівок зверху, намічає і реалізує свої власні заходи». Згадую також загальноуніверситетські збори, на яких обговорювався проект ЦК КПРС про Основні напрями передбудови вищої школи. Саме на цих зборах багато промовців висловили чимало слушників, конкретних пропозицій щодо того, яким чином уже зараз можна без зайвих втрат суттєво поліпшити не лише навчальний процес, а й нашу університетську систему підготовки кадрів.

Погодесь, було чимало різних заходів, на яких сказано немало слів про передбудову. Серію серйозних публікацій з цього питання дала протягом року і «ЗНК».

Однак до цього часу жодного разу на загальніх зборах не доводилося чути, які саме кафедри і факультети конкретно і практично впровадили щось нове в учбовий процес, як саме навчальна частина популяризув передовий досвід.

I, навпаки, доцільно було б вголос назвати тих, хто замість практичної роботи проводжує задоволеніться нічого не значаючою балаканіною, а то й просто гальму-

вати процес передбудови.

Отже, та розмова, що відбулась 28 листопада, ні в якій мірі не може замінити серйозної оцінки нашої готовності до переходу у другому семестрі на нову систему навчання.

Все це і викликало у мене особисто, а також у багатьох присутніх на цих зборах реакцію, яка й зазнала відображення в моїй репліці. В ній я висловив своє розуміння не лише сенсу передбудови, а й усвідомлення нашої спільній відповідальності за реальний внесок університету у цю важливу загальнонародну справу.

Щодо Вашого питання — «Що ж то було в газеті: офіційна позиція ректорату, парткому та профкому, органом яких газета являється, чи власна думка міфічного М. Успенова, який нічого не зрозумів, а може й розуміти не хоче?», то, якщо Ви уважно читаєте газету «Правда», не можете не знати, що редактор будь-якої газети повинен сміливо порушувати гострі проблеми.

Що стосується Вашої пропозиції розгорнути на сторінках газети широку дискусію про найефективніші шляхи передбудови, то вона вже давно ведеться, про що свідчить, зокрема, і моя репліка, і Ваш лист.

І нарешті вважаю за необхідне нагадати істину, яка стала після ХХVII з'їзду КПРС для нас, журналістів, орієнтиром. Я маю на увазі, що в нашій країні, а значить і в Одеському університеті, не повинно бути завідмінних зон для критики, і це поза контролем не може залишатися ні один працівник, яку б посаду він не займав. Гадаю, Ви такої ж думки.

Бажаю Вам успіхів у Вашій справі! Нелегкій роботі.

М. ЩЕРБАНЬ.

ТВОЯ
друга
професія

(Закінчення.
Початок на 1-ій стор.).

ентується в пionerській символіці і атрибути, який може зробити цікавим пionerське життя своїх учнів; юрист, який вміє грамотно прочитати лекцію трудовому колективу — хіба не це маємо на увазі, коли говоримо про гармонійний розвиток особистості, про підвищення інтелектуального і культурного рівня спеціалістів не завтрашнього, а сьогоднішнього дня?

Однак в роботі факультету існують свої складності, без вирішення яких важко налагодити його нормальну роботу. По-перше, існує реальна проблема аудиторій, які виділяються для ФГП. Зараз досить гостро стоїть питання про бланки дипломів для випускників факультету. Однак всі ці проблеми можуть бути вирішені.

Хвилює інше — байдуже ставлення до роботи ФГП деяких викладачів мехмата і заступника декана цього факультету тов. Ярового. З іх вини було зірвано два з трьох занять, які відбулися на факультеті. В університеті існує певний день і час, на який не планується нічого, крім заняття відділення, ФГП — п'ятниця, 16.00. На межі 14 листопада в цей час відбулось заняття на першому курсі, а 21 листопада в III, IV і V групах був призначений колоквіум. На пропозицію перенести його на інший час заступник декана запропонував звернутися з клопотанням в комітет комсомолу мехмата, а той, в свою чергу, — звернувся в деканат. «Може, що буде і зробимо».

Ось в таких умовах доводиться організовувати роботу факультету. Хоча, щоб бути справедливим, треба сказати, що відповідаюча за роботу ФГП студентка мехмата Л. Тукуссер регулярно повідомляє про день і місце заняття, слідкує за внесенням змін в оголошення.

Багато цікавих планів, задумів, ідей у керівників ФГП. Так давайте ж всі разом — слухачі, і керівники ФГП, і адміністрація ОДУ — докладемо максимум зусиль для вирішення всіх проблем, які гальмують його роботу, зробимо все, щоб подібних проблем не виникало.

І. ГЕЛЛЕР,
методист СПП і ФГП.

Враження найкращі

Одеський державний університет ім. І. І. Мечникова і Оломоуцький університет ім. Ф. Палацького (ЧССР) укладли договір про обмін групами студентів для проходження виробничої практики. Цього літа практику в Оломоуці проходили 18 студентів хімічного і фізичного факультетів ОДУ. Пропонуємо читачам уривок з щоденника студента IV курсу хімфаку Фаріди Ільясової, яка була в складі групи практикантів.

Наши власкори в Чехословаччині.

Університет в Оломоуці існує вже 400 років. Колись тут вчився Грегор Менделєв, «батько генетики». А зараз під старовинними склепіннями прекрасно вживаються найсучасніші методи навчання і красні, досить-таки зворушливі середньовічні звичаї.

На кафедрах знайомимося з навчальними і науковими ла-

2 стор.

бораторіями, апаратугою, обладнанням. Хімічний факультет обладнаний різноманітною обчислювальною технікою, при цьому комп'ютери допомагають вирішувати дуже важливі питання. У вільну годину студенти можуть пограти комп'ютером в різні ігри. Чудово!

Частиною нашої практики

було ознайомлення з заводами. Ми бачили, як роблять взуття на фабриці «Світ» в Готвальдові, точні прилади в Брно, годинники в Штернберку, варять пиво в Літовеллі, виготовляють шоколад на фабриці «Зора», жири і синтетичні мийні засоби на «Міле» в Оломоуці.

Нас ознайомили і з процесом виготовлення знаменитого чеського скла.

По університету і місту нашим гідом був доцент кафедри аналітичної хімії університету ім. Палацького доктор Іржі Шимек. Ця добра, дивсвіжно світла і приваблива людина захоплюється історією. «Це — хоббі», — говорив він і збентежено додавав, що історію роду володарів того чи іншого замку він знає добре тільки до XVII століття...

Рената Кречмарова, молодий викладач кафедри фізики, розповідала про кожен будинок свого міста, неначе про близьку людину. Рената подарувала нам Оломоуць, його вузькі мощені вулички, площі, ратушу, годинники, фонтани, готичні костелів, кріосні середньовічні вали, вітражі, а трохи пізніше і Прагу, її мости і площі. Взагалі, нас приголомшило бережливе ставлення чехів до народної культури, глибоке знання національної історії. Всюди хотілось побачити

якнайбільше. Але, на жаль, це було не в наших силах.

Додайте до цього ні з чим не зірвянну атмосферу дружньої студенської компанії, пісні, жарти і ви зрозумісте, як ми прожили ці три тижні.

Ф. ІЛЬЯСОВА,
студентка
IV курсу
хімфаку.

«ЧУДАКИ» З ІСТФАКУ

Хто такі «Чудаки» — на історичному факультеті, відомо всім. Так називається клуб боротьби за тверезість. З'явився він недавно, весною 1986 року. І що головне — з ініціативи самих студентів. Об'єдналися для того, щоб своїм прикладом, проведенням своєї дозвілля на ділі показати, що таке тверезість, а значить і цікавий спосіб життя.

Зараз клуб повністю сформований, визнаний адміністрацією університету. Хто ж воно, «чудаки»! Поки що їх — 25. Серед них не тільки рідні, але й іноземні студенти університету і консерваторії.

Чому клуб називається «Чудаки»? На це запитання відповідає голова клубу Ва-

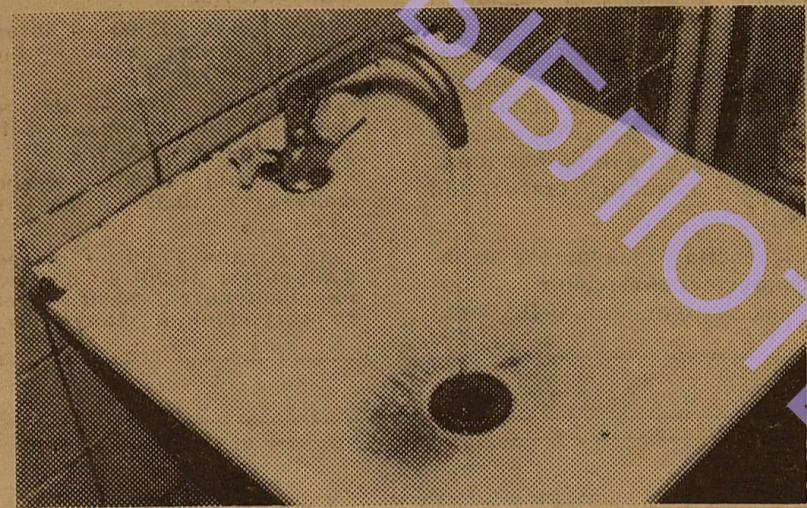
дим Хмарський: «Відомо, що прогрес рухається вперед чудаки. І ми не хочемо, щоб наш клуб був замкнутим, відокремленим гуртком. Адже в кінці кінців, наше завдання — «завести» факультет. Серед тих, хто дійсно може «завести», хочеться назвати Олега Пугача, Олександра Ермоленка, Едуарда Левоцького.</p

Комсомольський прожектор

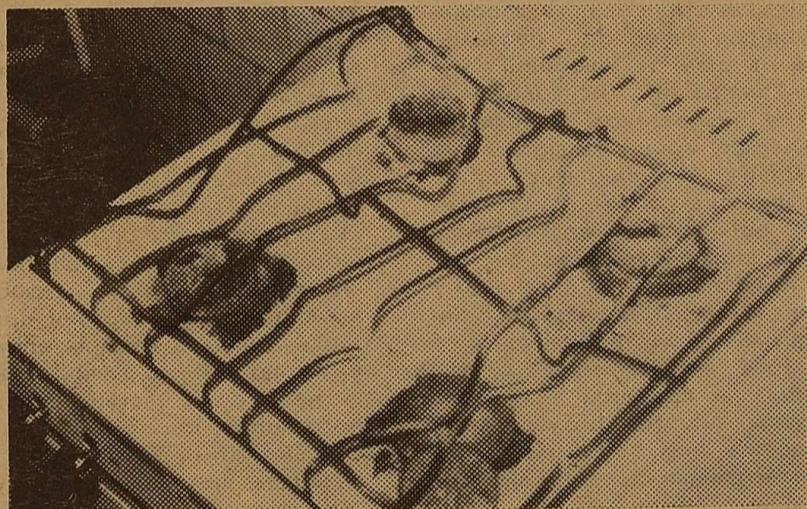
Рейд членів молодіжної редакції «ЗНК» і «Комсомольсько-го прожектора» в гуртожитку № 5 виявив значні недоліки в організації студентського побуту. В той же час всім стало очевидно, що і самі студенти елементарно порушують правила соціалістичного співжиття. А студентська рада виявляє повну безпорадність. Чого ж тоді варти наші слова про студентське самоврядування!

*Майбутні хазяйки з філфаку не звикли прибирати після себе на кухні.

* Вода з крана може текти цілодобово, і нікому до цього немає ніякого діла.

* Цікаво, як співробітники АГЧ змогли б користуватися такими газовими плитами!

Фото Б. РОСТЯНОВА.

ПРОБЛЕМИ СТУДЕНТСЬКОГО ДОЗВІЛЛЯ

А де ентузіасти?

На п'ять довгих років гуртожиток стає другою домівкою, рідною гаванню для значної частини студентів університету. Але запитайте будь-кого з нас, чи подобається нам, як ми проводимо своє дозвілля, впевнена, що більшість висловить своє невдовolenня. Нудно, мовляв, і нецикаво. Ні вечорів, ні дискотек — повне затишша. Весело живеться лише студентам-кубінцям. І вдень, і вночі в кімнатах №№ 110, 138 гриਮить, оглушаючи весь поверх, музика. Мешканці-сусіди скрізь жаться. Можливо, цього не було б, якби проводились все ті ж дискотеки. Тоді і читалка на п'ятому поверсі не перетворювалася би в танцмайданчик у пізню годину.

Останнім часом ми багато говоримо про самоврядування, про те, щоб надати студентським групам повну самостійність. А самі зовсім бездіяльні, безпомічні.

Так, нам справді нудно. Але ж майже кожен другий з них, хто живе в гуртожитку, в школі лізяմався громадською роботою. Чому ж не передати культмасову роботу в руки дій-

О. БОТЕЗАТ,
студентка II курсу
філфаку.

Студентські роздуми

[Закінчення.]

Початок на 1-ій стор.].

лення Вуколова, Ананьєва, Свирідова, Алефанова, Кравченко, Ільяша, Георгієва та інших, це ім так і не вдалося.

Поговоримо про молодші курси. Існує думка, що I курс українського відділення «ненормальний», бо відвідуваність тут практично стопроцентна. В цьому зв'язку на факультеті міркують: чи пощастить ім добитися стопроцентного успіху на іспитах.

Відомо, що в найближчий час намічається скорочення лекційних годин, а матеріали лекцій будуть виноситись для самостійного вивчення. Чи реально це? Якщо й зараз деякі студенти «просипають» першу пару, а потім не можуть дочекатися початку третьої, то чи підуть вони у вільний час до бібліотеки?

Але ж тут постає інше питання. Коли в бібліотеку (о диво!) напряне багато студентів, що ж тоді буде? у всякому разі, це не викличе захоплення працівників бібліотеки, бо багато потрібних студентам посібників і книжок є лише в 1—2 екземплярах.

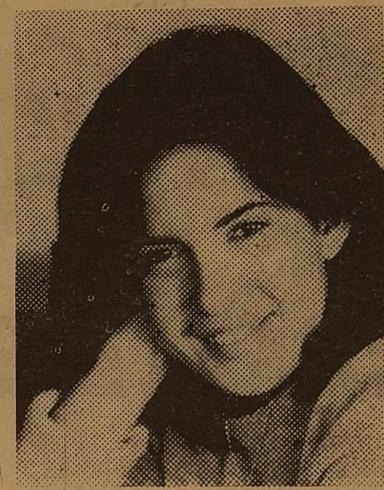
Самостійна робота — це дуже добре. Але ж необхідні і відповідні умови для її реалізації. Чи не так?

Ю. ЧИЧКАНЬ,
студентка III курсу
філфаку, голова УВК.

НАШІ ДЕЛЕГАТИ

Завжди усміхнену й привітну — такою звикли ми бачити однокурсницю Людмилу Паринову. Її добре знають не лише на другому курсі філфаку. Люда — культурний курс, разом з товаришами вона готує вечори відпочинку, організує культмасові походи, зустрічі з цікавими людьми. Люду Паринову щиро поважають на курсі, бо вона намагається, щоб студентське життя було змістовним, сповненим відкритів дивовижного і несподіваного. Людмила — достойний делегат на міську звітно-виборну комсомольську конференцію.

В. РУБІЖАНСЬКИЙ,
студент
II курсу філфаку.

РГФ. Ще на першому курсі її було обрано комсоргом відділення. А коли Манана очишила штаб «Трудове літо», з нею познайомилися майже всі студенти університету. Адже організація третього трудового семестру — масштабна і відповідальні справа. У Манани — хороши організаційні здібності, і енергії її не бракує. Зраз вона докладає всіх зусиль, щоб майбутній третій трудовий семестр в Одеському університеті проходив без зайвих ускладнень. Я впевнена, що Манана буде гідно представляти наш колектив на міській звітно-виборній комсомольській конференції.

О. КРАВЧУК,
студентка
III курсу ГГФ.

Фото Е. КРАСНОПОЛЬСЬКОГО.

Манана Матковська навчається на III курсі французького відділення факультету

НАБУВАЄМО ДОСВІДУ

На кафедрі державного та адміністративного права юрфаку ОДУ стало доброю традицією активно впроваджувати нові форми якісної підготовки спеціалістів.

За словами професора М. П. Орзіха, зараз головне — перехід на договірну форму відносин вузу з замовником. Це примушує реально вводити індивідуальну підготовку студентів, об'єднувати їх в невеликі групи для груントвного оволодіння спеціалізацією та специфікою майбутньої роботи.

Про одну з форм зачленення майбутніх юристів до «справжнього» діла розповідає студент II курсу юрфаку Сергій ЧАУРА.

На першому курсі ми вив-

часто державне право, на другому — адміністративне і в тій чи іншій мірі зустрічались з органами народного контролю. Працюючи в міському комітеті НК, ми можемо більш глибоко вивчити систему органів народного контролю, їх правове положення, прослідкувати їх взаємодію з різноманітними партійними та державними органами. Ця робота дає багато практичного матеріалу.

Наша група була організована професором М. П. Орзіхом, на кафедрі державного та адміністративного права ще на першому курсі. Ініціатором її створення, душою всієї групи став асистент кафедри Р. Д. Кутеладзе. В комітеті НК ми виконуємо найрізноманітніші роботи:

кодифікацію та систематизацію літератури й документів, надаємо допомогу в складанні графіків та планів. Приємно й безпосередньо участь в багатьох перевірках. Так, зовсім недавно студенти В. Козлов, Г. Герасимов, Ю. Компанієць, А. Іщенко самостійно провели перевірку в магазинах об'єднання «Універсес». Активно приймають участь в роботі бюро скарг Л. Щелкунова й Т. Дорбалюк.

Можна з упевненістю сказати, що участь студентів в роботі органів народного контролю не являється даремною тратою часу.

С. ЧАУРА,
студент II курсу
юрфаку.

«ЗА» І «ПРОТИ» КОЛЕКТИВНОГО ДОГОВОРУ

Що таке колективний договір? Це реальний і серйозний крок в перебудові вищої школи. Але окрім експерименту тільки починається, єдиної і вирішальної думки про нього поки-що немає. Про зміст цього експерименту вже писалось на сторінках «За наукові кадри» за 7 листопада («Студентський підряд: початок»). Які ж «за» і «проти» викликає колективний договір, про який йдеється в статті?

Без сумніву, укладення такого договору сприятиме покращенню успішності і зниженню кількості пропусків занять, а можливо і даст сплеск комсомольської активності. Але подумаемо ось про що. В кожній групі є два-три студента, які постійно не складають іспити в період сесії. Щоб скласти екзамен своєчасно, ім необхідна допомога всієї групи, тобто додаткові консультації, індивідуальні заняття з більш встигаючими товаришами тощо. Згідно з умовами договору ці двоє також будуть матеріально заохочені, тобто одержать стипендію, навіть склавши іспити на «трійку». А тепер спробуємо глянути на проблему з точки зору тих, хто і за звичних умов оде-

ржував стипендію. Що буде спонукати їх сидіти зі своїми товаришами зайві години за конспектом чи першоджерелом?

Про комсомольське долучення. Мабуть, не секрет, що всі не можуть однаково мірою брати участь в громадському житті групи. По-перше, тому, що далеко не всі комсомольці, на превеликий жаль, вважають, що повинні стояти на активній життєвій позиції. По-друге, неможливо вибрати таку справу, яка б подобалася всім без винятку в групі (якщо мова йде про групове доручення).

Не дивлячись на всі ці сумніви, я вважаю експеримент, що розпочався на мехматі, важливим і потрібним. Звичайно, як все нове, він теж вимагає розвитку і удосконалення. Вже кілька років більшість підприємств країни працює за принципом господарювання. Чому б не спробувати і в комсомольській групі, як в специфічному трудовому колективі, врахувати коефіцієнт «трудової участі» при розподілі стипендії. Не секрет, що громадська і комсомольська робота, як правило, лягає на плечі трьох-четирьох чоловік, останні ж вважають такий стан

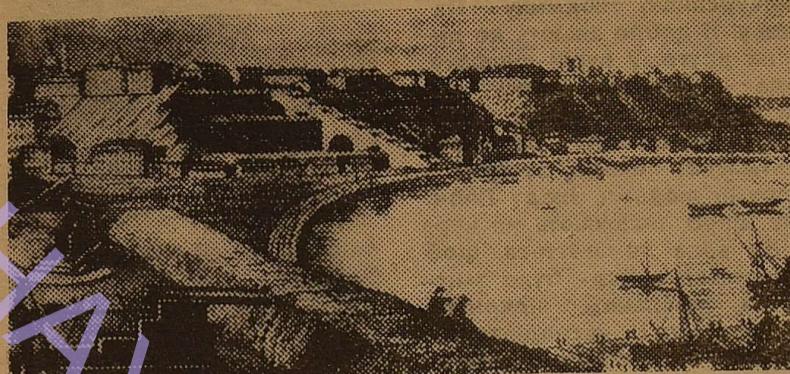
справ належним, і тільки чекають, коли хтось організує вечір, хтось виступить на зборах, а про свої комсомольські доручення загадують лише тоді, коли приходить час заліку з СПП. А ті три-чотири активісти постійно наштовхуються на стіну байдужості. В моїй практиці бували випадки, коли після двох-трьох таких зікнень ці люди, зневірившись, припиняли подавати «ознаки життя». Отже, ділову, непоказову активність треба якось заохочувати. Я розумію: матеріальний фактор не повинен стати вирішальним у вихованні студентів. Але на даному етапі ігнорувати його, очевидно, не варто.

Думаю, що коефіцієнт студентської «трудової участі» розробити буде не важко. Зате він даст змогу всебічно оцінити дійсний внесок кожного з нас у справу підготовки майбутнього спеціаліста. Цікаво було б узнати, що думають з приводу студентського самоврядування на основі трудового договору студенти інших факультетів.

Д. ДЕМЕШКО,
комсорг хімфаку,
студент II курсу.

Літопис університету

ПОДВИГ ЛІЦЕЇСТІВ

Читачі, зважаймо, доводилось чути про геройчу оборону Одеси під час Кримської кампанії. 10 квітня 1854 року нев'янучою славою вкрили себе каноніри батареї № 6 під командуванням прaporщика О. П. Щоголєва, які не допустили ворога в місто. В цій пам'ятній битві брали участь і вихованці Рішельєвського ліцею.

...Не можна сказати, що захисники Одеси зустріли ворога у всеозброєнні. Всі батареї, розгорнуті напередодні нападу англо-французької ескадри, були укомплектовані досить посередньо. Перш за все не вистачало сучасних гармат. На більшості батарей змушені були встановити старі чавунні гармати, які служили вже близько 20 років причальними тумбами в порту. 4 такі гармати було встановлено, зокрема, і на Щоголівській батареї; це, власне, і був весь її арсенал. Сталось так, що батарея № 6, яка була розташована на Воєнному молу, опинилася у самому пеклі битви. Проти неї діяло 9 крупніших суден і п'ять баркасів. Оскільки всі ці плавзасоби ворога постійно маневрували, Щоголев не міг вести вогонь однаково з усіх гармат: часом ефективно діяла лише одна гармата. Чи можна було за таких обставин назвати артилерійською дуеллю бій однієї старої гармати з 350—360 найновішими бомбочними гарматами. І все ж батареї ці вражали то одну, то іншу ціль.

Снаряди на батареї вже закінчувались, а зв'язку з командуванням не сущ. Ось тут і проявили себе студенти Рішельєвського ліцею Демініту і Скоробагатий, які дійчі доставляли донесення Щоголеву командиру З-го піхотного корпусу генерал-

О. ГУБАР.

Врятувати життя

З 16 по 20 грудня 1986 року в Одеському університеті проводяться донорські дні.

Шановні комсомольці, студенти університету! Молодь, комсомольці, всі фізично здорові люди повинні стати донорами. 5,5 мільйонів донорів під час Великої Вітчизняної війни врятували життя мільйонам поранених, які кров'ю своєю захищали нашу землю від ненависного ворога. Завжди пам'ятайте про них! Будьте достойними наших батьків і матерів, братів і сестер.

В обложенні Одесі 18 тисяч чоловік віддали свою кров пораненим. Сьогодні теж потрібна ваша кров для врятування життя хворим дітям і дорослим. Ваш гуманізм, глибока турбота про людей, які потрапили в біду, будуть яскравим прикладом патріотизму і високої моральністі.

В нашому університеті немало щедрих і чуйних людей.

Багато з них п'ять, шість і більше разів здавали свою кров.

Донорів, який вперше здав кров, видається значок «Крапля крові», тим, хто здав кров п'ять разів — видають значок «Донор СРСР III ступеня», десять разів — «Донор СРСР II ступеня», п'ятнадцять разів — «Донор СРСР I ступеня».

Активістів донорського руху нагороджують значком, «Почесний донор СРСР».

До уваги читачів «ЗНК». Студенти механіко-математичного, хімічного, фізичного та історичного факультетів приходять на донорський пункт по вул. Щепкіна, 2 (гуртожиток № 1) — 16 і 17 грудня. Студенти геолого-географічного, філологічного, біологічного та юридичного факультетів здають кров 18, 19 і 20 грудня в гуртожиток по вул. Довженка, 5 (гуртожиток № 5).

Чекаємо вас на донорських пунктах.

К. ГРЕЧАНИЙ,
голова першінної
організації Товариства
Червоного Хреста ОДУ,
викладач кафедри
медпідготовки, полковник,
медслужби у відставці.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-Центр, вул.
Петра Великого, 2, держунівер-
ситет, редакція газети «За нау-
кові кадри».

«За научные кадры», орган парткома, ректората, профкомов и комитета комсомола Одесского государственного университета им. Мечникова. (На украинском языке).

Друк. тип. «Чорноморська комуна» Одеського об'єму КП

ЗАХОДЬТЕ: Одеса, вул. Петра Великого, 2,
3-й поверх, кімната 86.

України, пл. 50-річчя СРСР, 1. Тираж 1000 прим. Обсяг 0,5 аркуша формату газети «Правда». Зам. № 14583.

ДЗВОНІТЬ:
тел. 23-84-13.

Редактор М. ЩЕРБАНЬ.

ОГЛЯД-КОНКУРС

РЕКТОРАТ, ПАРТКОМ, ПРОФКОМ, КОМИТЕТ КОМСОМОЛА І СТУДЕНТСЬКИЙ КЛУБ ОГОЛОШУЮТЬ В РАМКАХ ДРУГОГО ВСЕСОЮЗНОГО ФЕСТИВАЛЮ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ, ЯКИЙ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ 70-РІЧЧЮ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕ-

ВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ, МІЖФАКУЛЬТЕТСЬКИЙ

ОГЛЯД-КОНКУРС САМОДІЯЛЬНОЇ І ХУДОЖНЬОЇ ТВОРЧОСТІ І КУЛЬТУРНО-МАСОВОЇ РОБОТИ В 1986/87 НАВЧАЛЬНОМУ РОЦІ.

«День першокурсника», «Новорічні вітання» та ін.).

МІСЦЕ ФАКУЛЬТЕТУ

В огляді-конкурсі визначається сумаю місць, які посів факультет по пунктах 1, 2.

Факультети, які посіли перші три місця, нагороджуються дипломами. Кращі колективи і виконавці візьмуть участь в заключному концерті-огляді і звітному концерті колективу університету.

Результати огляду зараховуються при підбитті підсумків соцзмагань.

ОРГКОМІТЕТ

Відбулось жеребкування, яке визначило час показу конкурсних концертних програм факультетів.

16 грудня 18.00 — історичний факультет, 19.30 — біологічний факультет.

17 грудня 18.00 — механіко-математичний факультет, 19.30 — юридичний факультет.

18 грудня 18.00 — хімічний факультет, 19.30 — факультет РГФ.

19 грудня 17.00 — фізичний факультет, 18.00 — філологічний факультет, 20.00 — геолого-географічний факультет.

Огляд-конкурс направлено на подальше підвищення соціальної ролі та ідейно-художнього рівня народної творчості, його вплив на розвиток суспільно-політичної і трудової активності молоді; масове залучення студентства до творчої діяльності у вільний час.

В огляді-конкурсі беруть участь всі факультети університету.

Рівень самодіяльної і художньої творчості факультетів визначається на конкурсних концертах з 16 по 19 грудня 1986 року в Новому актовому залі, кожен концерт тривалістю від 45 до 60 хвилин.

День і час визначаються жеребкуванням.

У концертах можуть взяти участь вокальні та вокально-інструментальні ансамблі, хореографічні і театральні колективи, агітбригади, вокалісти, читці, представники оригінального жанру, інші колективи та виконавці у різноманітних жанрах.

Програма концерту, затверджена керівництвом факультету, подається в оргкомітет до 13 грудня, а в день концерту

подається в жиорі у 15 при мірниках.

1. Підсумки концерту визначаються:

Виконавським рівнем та різноманітністю номерів, тематичною направленістю і якістю самого концерту, масовістю колективу, який брав участь в концерті, мірою участі студентів факультету у загальноуніверситетських колективах.

2. Рівень культурно-масової і організаторської роботи на факультет визначається:

а) проведенням «Дня факультету» (визначається жюрі);

б) станом культурно-масової роботи на факультеті в поточному навчальному році (факультет подає до 20 квітня довідку, в якій слід вказати і розкрити зміст проведених культурно-масових заходів, розповісти про діяльність діючих любителівських об'єднань і клубів за інтересами, вказати тематику і строки проведених заходів, навести статистичні дані);

в) участю факультету в загальноуніверситетських конкурсах-заходах в 1986 році

Не згоден~заперечуй!

Рок: розмову варто почати

Коли наприкінці 70-х років завиривали хвилі диско-музики, на Заході багато писали про неминучий кінець «року». Та, видно, заява групи «Пінк Флайд» була пророчою: «Рок помер, хай живе рок!». Рок-клуби функціонують і в багатьох містах нашої країни. Одеський рок-клуб теж незабаром святкуватиме свою річницю (до речі, одне з провідних місць в ньому посідає університетська рок-група «Дизайн»).

Все це добре. Тривожить інше — якість тієї рок-музики, культурний рівень наших слухачів та їх різьнь виконавців. Взагалі, багато що в рок-музиці викликає занепокоєння.

На мій погляд, зараз серед слухачів чітко існують дві тенденції: духовна і споживацька. З духовною, мабуть, все зрозуміло. А от споживацька точка зору викликає чимало запитань.

Коли уважно придивишся до

усіх отих «дискоманів», «брейкерів», «металістів», то з подивом відзначаєш, що, незважаючи на різні їх улюбліні музичні напрями, психологія у всіх у них загалом однотипна. По-перше, вони визнають лише ту музику, яка викликає приступ фанатизму. По-друге, музику оцінюють, користуючись принципом «подобається — не подобається» (і ні в якому разі: «чому подобається» чи «розумію — не розумію»).

Зараз активізуються «металісти», і, в принципі, я не бачу в цьому нічого поганого. Але ж досить важко відмінити золоті кружинки талантів від по рожнією породи масової рок-музики — фонтанів з численними платівками і касетами.

На жаль, рок-музику молодь сприймає здебільшого як музичний алкоголь. З багатьох разом з моїми ровесниками я виніс враження, що дискотеки задоволяють їх жагу в духовному збагаченні, і не пот-

рібні їм ні музеї, ні театри. Але хіба ж це вихід?

До того ж і тематичні диско-такі іноді перетворюються на профанацію, бо спочатку ми чуємо про музи Едіт Піаф, чи дивимось хроніку Нюрнберзького процесу, а потім нас за прошують на танці.

Звертаючись до студентів нашого університету. Багато з нас підуть у школи, на роботу з іноземцями, в органи преси. Ми вважаємо себе інтелігентними людьми, для яких музика — невід'ємна частина культурного життя. Чи можемо ми бути байдужими до тих питань і проблем, які виникають у сучасній музиці?

Вважаю, що виникала необхідність почати серйозну дискусію. І в наших руках прекрасний засіб — газета, яка може бути і трибуною, і круглим столом водночас.

Ю. САБЕЛЬНИКОВ,
студент 1 курсу
факультету РГФ.

Поради лікаря

РОЗПЛАТА ЗА КУРІННЯ

Хто починає курити, буває нелегко, то звичнуши, дуже важко відмінитися від цієї звички.

Хочеться сказати кілька слів про дівчат, які в більшості своїй починають курити, вважаючи, що це модно. Деяними навіть здається, що цигарка їх прикрашає. Але горіття за модою надто дорого обходить дівчат. Втрачається свіжість обличчя, чистотаолосу, з'являються ранні зморшки. Такою буде розплата за легковажність. Дівчата легко звінають до куріння і важче по звільнитися цієї шкідливої звички. Із крові майбутньої матері нікотин потрапляє у кров плоду, тобто жінка отрує не тільки себе, але і свою майбутню дитину.

Іноді куріння розглядають як засіб для похудіння. Нічого більш помилкового не може бути. Ефективним методом похудіння може бути тільки організоване харчування, режим і заняття спортом. Той,

хто курить, губить не лише своє здоров'я, але і завдає шкоди здоров'ю оточуючих, особливо дітей.

Для того, щоб позбавитися шкідливої звички, перш за все потрібна мобілізація всіх. Наполегливість. В цьому випадку через 1—2 тижні тяжіння до куріння затикає, поступово ослаблюються наслідки хронічної нікотинової інтоксикації і з кожним днем поліпшується самопочуття людини. Підвищується працездатність, відновлюється пам'ять, щезає кашель, зни